

forskellige. Publikums Interesser falde ikke sammen med Forretningsverdenens, og Forretningsverdenens falde ikke sammen med de tjenendes eller Medhjælpernes Interesser; i det hele taget komme Interesserne til at staa imod hinanden, og derfor er det, som sagt, saa vanskeligt at komme til at lovgive paa dette Omraade. Nu er man imidlertid kommen saa vidt, at der er Udsigt til at naa dertil, naar man viser nogen Resignation. Det maa man gøre. Jeg hører jo, at det er Meningen, at Lovforslaget ikke skal gaa i Udvalg, og det vil jeg ogsaa meget anbefale, at det ikke gør, men paa den anden Side, hvis der skulde stilles Ændringsforslag, vil jeg meget ønske og haabe, at de maa blive af en saadan Art, at de ikke bringe Loven i Fare, thi vi have jo nu ikke lang Tid til at forhandle den i.

Der er Punkter i Lovforslaget, som jeg selvfølgelig kunde ønske anderledes, men jeg ræsonnerer som saa: lad mig tage det, der foreligger; sammenlignet med Loven af 1891, som var et betydeligt Fremskridt i det bestaaende, kan jeg ikke nægte, at det her foreliggende Forslag er et endnu større og betydeligere Fremskridt, saa jeg tror, man fra alle Sider kan være tjent med at tage imod det. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget til hurtig Fremme.

Berthelsen: I Tilslutning til de ærede Talere, der allerede have haft Ordet, skal jeg anbefale Lovforslaget, som det foreligger. I Sammenligning med Loven af 7de April 1876 med de Ændringer, der ere foretagne i den ved Loven af 1891, betegner det her foreliggende Lovforslag et betydeligt Fremskridt. Naar man, som jeg, har haft Lejlighed til at se, hvorledes navnlig de smaahandlende i Provinsbyerne have organiseret sig om at faa Søndagen til en Fridag, er det en stor Glæde, at det her foreliggende Forslag har Udsigt til at blive ophøjet til Lov. Det er ikke alene for de handlendes, de selvstændiges Skyld, men lige saa meget og fuldt saa meget for den tjenende Klasse rigtigt, at de faa den Fridag, det er fuldt berettiget.

Naar der nu er Tale om muligvis at stille Ændringer, vil jeg i Tilslutning til den sidste ærede Taler meget indtrængende bede om, at Ændringerne ikke blive saaledes, at de bringe Loven i Fare. Vi have jo forhaabentlig ikke ret lang Tid tilbage af denne Rigsdagssamling, og jeg for mit Vedkommende vilde i allerhøjeste Grad beklage, om det foreliggende Lovfor-

slag ikke blev ophøjet til Lov i denne Samling. Men jeg skal ikke nægte, at jeg har ogsaa nogle Smaaoønsker, og navnlig har jeg et Ønske med Hensyn til § 4. Jeg finder det urigtigt, at Barberer og Frisører paa Folkekirkeens Helligdage først skulle lukke Kl. 12. Jeg forstaaer ikke rigtigt, at det ikke skulde være muligt at faa en Ændring ind der, saaledes at der ogsaa for de Folk blev noget mere Frihed, end der er tilsikret dem ved Lovforslaget; thi det er efter min Opfattelse for lidt; de burde helst have hele Søndagen fri, men i alt Fald kunde der være Anledning til, at man satte Tiden for Lukningen til Kl. 9, eventuelt Kl. 10; sætter man den til Kl. 12, er der egentlig slet intet Fremskridt fra den nu eksisterende Tilstand.

Jeg vilde gerne gøre et Par Bemærkninger til nogle Udtalelser, der kom fra det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund), der, saa vidt jeg forstod, talte om, at der paa Landet kan udleveres Varer fra Lageret — jeg antager, det ærede Medlem tænkte paa Forbrugsforeningerne. Jeg kan ikke læse § 2 anderledes, end at det er forbudt, og jeg antager, at dette Forbud gælder ikke alene Forretningerne i København, men ogsaa Forretningerne paa Landet, saa jeg kan ikke tænke mig, at det skulde være nødvendigt at faa en Ændring der. (*Tolderlund:* Det er en Misforstaaelse.) Det ærede Medlem siger, at det er en Misforstaaelse, saa er det altsaa overflødigt at tale mere derom; men hvad jeg ikke har misforstaaet, det er det ærede Medlems Udtalelser om Fisk. Der staaer i § 11 udtrykkelig nævnt, at Kommunalbestyrelserne kunne indstille, at der ved Politivedtægt træffes Bestemmelser med Hensyn til Salget af Fisk. Der staaer i det sidste Punktum af § 11: „Paa tilsvarende Maade kan der for Søkøbstæder og Fiskelejer ved Politivedtægten fastsættes Undtagelser fra Lovens Regler vedrørende Fangst og Salg af samt Transport af Fisk.“ Det er der altsaa overladt til de enkelte Kommunalbestyrelser at varetage rent lokale Interesser.

Jeg anser altsaa Lovforslaget for i det væsentlige at være fuldt tilfredsstillende; jeg vil meget indtrængende anbefale Sagen og er meget glad ved, at den kan fremmes uden Udvalg, idet der derved er større Sandsynlighed for, at det kan lykkes at faa Lovforslaget vedtaget i denne Samling.

J. C. Sørensen: Hvis man ser paa dette Lovforslag alene fra de handlendes